

BİBLİYOGRAFYA :

Ahmed Rifat, *Mir'ātū'l-makāṣid*, İstanbul 1293; Harputlu İshak Efendi, *Kāfiṣū'l-erṣār ve dāfi'u'l-eṣrān*, İstanbul 1291; J. K. Birge, *The Bektashi Order of Dervishes*, London 1965, s. 81; a.e.: *Bektaşılık Tarihi* (trc. Reha Çamuroğlu), İstanbul 1991, s. 94; Salih Çift, "1826 Sonrasında Bektâşılık ve Bu Alanla İlgili Yayın Faaliyetleri", *Uludağ Üniversitesi İslahiyyat Fakültesi Dergisi*, XII/1, Bursa 2003, s. 259-267; Mustafa Kara, "İshak Efendi, Harputlu", *DIA*, XXII, 531.

SALİH ÇİFT

MİR'ÂTÜ'l-USÛL (مرآة الاصول)

Molla Hüsrev'in
(ö. 885/1480)
ih usulüne dair es

fikih usulüne dair eseri.

Müellif, önce *Mirkātū'l-vüsûl* ilâ 'ilmî'l-uşûl adıyla oldukça muhtasar bir eser kaleme almış (İstanbul 1262, 1267, 1273, 1275, 1288, 1290, 1291, 1305, 1307, 1308, 1310, 1311, 1321, 1331; Kahire 1320), daha sonra anlaşılmasında güçlükler ortaya çıkınca bunu *Mir'âtü'l-uşûl fî şerhi Mirkâtî'l-vüsûl* ismiyle şerhetti. Bir mukaddime ile iki bölümden (maksad) meydana gelen eserin mukaddimesinde usûl-i fikih ve fikih tanımlarının ardından fikih usulünün konusu ve faydalari anlatılmaktadır. Fikhî hükümlerin delillerine tahsis edilen birinci bölüm dört ana başlığı (rukûn) ayrılmış ve sırasıyla kitap, sünnet, icmâ ve kıyasa yer verilmiştir. Kitap ve Sünnet arasında ortak olan konular geniş biçimde işlenmiş, önceki dinlere ait hükümlerin ve sahâbi kavlinin hüccet oluşu bahisleri sünnet başlığının sonunda, istihsan delili kiyas konusunun içinde ve istishâb delili bu başlığın sonunda ele alınmıştır. İkinci bölüm hükümlerle ilgili olup hüküm, hâkim, mahkûm bih ve -ehliyet meselesinin ayrıntılı biçimde incelendiği-mahkûm aleyh konularını ihtiva eden dört ana başlığa ayrılmıştır. Eserin hâtimesinde ictihad, özellikle ictihadda hata ve isabet meselesi tartışılmıştır. Molla Hüsrev *Mir'âtü'l-uşûl*'nın özelliklerini belirtirken, yararlandığı yirmi sekiz usul ve fürû kitabının adına işaret eden edebî bir üslûp kullanır. Gerek bu eserler gerekse faydaladığı diğer kaynaklar Hasan Özket tarafından hazırlanan yüksek lisans tezinde tesbit edilmiştir (Molla Hüsrev ve *Mir'âtü'l-uşûl Adlı Eserinin Kaynakları*, s. 31, 48-70). Eserde müellif ele aldığı meselelerde kendi tercihini belirtirken karşı görüşe ve delillerine de temas ederek bunları tartışır (kendi tercihleriyle ilgili ör-

nekler için bk. a.g.e., s. 39-41). Tartışmalarında naklı delillerden ziyade aklı delille-re yer verilmesi dikkat çekmektedir. Ve-ciz ve sade bir üslüpla yazılan *Mir'âtü'l-üşûl* Osmanlı medreselerinde ders kiti-bi olarak okutulmuş (Uzunçarşılı, s. 22) ve defalarca basılmıştır (İstanbul 1217, 1262, 1272, 1273, 1282, 1296, 1304, 1310, 1321; Kahire 1289).

Hâşıyeleri. Mevlânâ Mehmed İzmîrî, Hâşıye ‘alâ Mir’âti’l-uşûl (I-II, Bulak 1258, 1262; İstanbul 1262, 1285, 1296, 1302, 1304, 1309; eserin en hacimli hâşıyelerinden olan bu çalışmada özellikle kâlâm ve mantık kavramları ile Arap gramerine dair konularda geniş açıklamalara yer verilmektedir); Hâmid b. Mustafa el-Konevî, Hâşıye ‘alâ Mir’âti’l-uşûl (İstanbul 1280); Tarsûsî Mehmed Efendi, Hâşıye ‘alâ Mir’âti’l-uşûl (İstanbul 1267, 1289, 1304, 1309, 1312, 1317); Abdürrezzâk b. Mustafa el-Antâkî, Hâşıye ‘alâ Mir’âti’l-uşûl (İstanbul 1279, 1289, Tarsûsî’nin hâşıyesiyle birlikte); Hoca Mustafa b. Abdullah el-Vidînî, Takrîrü’l-Mir’âti (Hâşıye ‘alâ Mir’âti’l-uşûl, İstanbul 1297, 1311); Eyyûbîzâde Mustafa, Miftâhu’l-ħuṣûl li-(fi şerhi) Mir’âti’l-uşûl (Süleymaniye Ktp., Hamidiye, nr. 440; Nuruosmaniye Ktp., nr. 1322, 1323; Râğıb Paşa Ktp., nr. 393); Ebû Saîd Hafîdü’n-Nisârî, Vesiletü’l-vûşûl ilâ mesâ’ili’l-uşûl (Süleymaniye Ktp., Hamidiye, nr. 425).

Mir'âtü'l-uşûl, Ahmed Hamdullah b. İsmâîl Hâmid Ankaravî tarafından Muhtaşaru Mir'âti'l-uşûl adıyla ihtisar edilmiş (Süleymaniye Ktp., Hamidiye, nr. 443, müellif hattı, Beyazıt Devlet Ktp., Bayezid, nr. 6049; Âtif Efendi Ktp., nr. 1723; İÜ Ktp., nr. 1298), eserin metni olan Mîrkâtü'l-vüshûl'ü Osman b. Mustafa el-Gelibolî

Teshîlü Mirkâti'l-vüsûl ilâ ilmi'l-usûl
(İstanbul 1288) ismiyle Türkçe'ye çeviri-
mistir.

BİBLİYOGRAFYA :

Molla Hüsrev, *Mir'âtü'l-üsûl fi şerhi Mirkâ-tîl-vûşûl*, İstanbul 1296; *Keşfü'z-zunûn*, II, 1657; *İzâhu'l-meknûn*, II, 457; Brockelmann, GAL, II, 293; *Suppl.*, II, 317; Uzunçarşılı, *İlimiye Teşkilâtı*, s. 22, 230; Abdülvehîb Hallâf, *İslâm Hukuk Felsefesi* (trc. Hüseyin Atay), Ankara 1985, tercüme edenin girişî, s. 172-174; Ahmet Özel, *Haneftî Fikih Âlimleri*, Ankara 1990, s. 102-103; Ali Toksarı, "Molla Hüsrev'in Hadis ve Peygamberlerin İctihadları Hakkındaki Bazı Görüşleri", *Molla Hüsrev Mehmet Efendi: 1400-1480* (haz. Ahmet Halûsi Köker), Kayseri 1992, s. 97-108; Ali Rıza Karabulut, "Molla Hüsrev'in Eserleri", a.e., s. 129-131; Hasan Özket, *Molla Hüsrev ve Mir'âtü'l-üsûl Adlı Eserinin Kaynakları* (yüksek lisans tezi, 1992), Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, tür.yer.

FERHAT KOCA

MİRDÂS b. ÜDEYYE (مرداس بن أدية)

Ebû Bilâl Mirdâs b. Hudeyr
b. Amr et-Temîmî el-Hanzalî
(ö. 61/681)

**Basra Hâriciliği'nin
önde gelen liderlerinden.**

Kaynaklarda daha çok künyesi Ebû Bî'lâl ile anılır. Üdeyye annesi yahut büyük annesinin ismidir. Baba tarafından Temîm kabilelerinin Rebîa el-Vustâ diye de bilinen ve Hâricî hareketine çok sayıda lider veren Rebîa b. Hanzale b. Mâlik b. Zeyd koluna mensuptur. Hakkındaki ilk bilgiler, kardeşi Urve ile birlikte Hz. Ali'nin Muâviye ile yaptığı Siffin Savaşı'nda onun yanında yer olması, taraflar arasında mütareke yapılip mesele hakemlere bırakılınca bu çözüme şiddetle karşı çı-

Elbû Saâd
Hafidü'n-Nisârî'nin
Mir'âtü'l-üşşâl'e
yazdığı
Vesiletyü'l-vüşû
ilâ mesâ'ilî'l-üşsâ
adlı hâşıyeninin
ilk iki sayfası
(Süleymaniye Ktp.
Hamidiye, nr. 425)

العمر بحسبها وفقاً لما يهتم به كل من العناصر صاروا على خطى التعلم
وأصبح لهم دافع وذوق متسقان بذلك الشعور في ذكراه وتقديمه
الذى من حيث زادت به الوعي يدرك ما يتصدر بالرسالة (لقد...)
كل مرتبة من مرتبات التعلم يحيى قيم علمية تربوية في كل مرحلة يحيى تراث
البيضاء في حرفيه وتعبر عن الملامس والمعاني التي كانت بها
* إن الملامس والمعاني التي كانت بها الأصال العريق في كل مرحلة من الملامس
نظر إليها داخل في التعليم وفيها انتقال تدريجياً لها من معرفة
بان العمل يتقدم بالتجربة، بما يحيى حالاً والاستفادة من تجربة الآخرين
وأنهم يزدادون ثقة في نوع فهمنا لهم، يزداد الماء بدوره والآلات
وتحتاج سماتها لمعنى عالي حتى تتحقق، بما يحيى الماء والآلات
* يرسّخون فيهم الافتخار بالإنجاز الذي يحصل إليه الإنسان في كل مرحلة
في المقصود وكذا الارض التي يزرعها، التي ينجزها، التي يعيشها، التي يتركها
البيضاء في كل مرحلة، وباستثناء ذلك، بما يحيى الماء والآلات
بما يكتسب، تتحقق كل منها على الأراضي التي أمكنها إرثها، بما يحيى الماء والآلات
ذات الصلة، التي ينجزها، بما يحيى الماء والآلات التي ينجزها، بما يحيى الماء والآلات
عند ذات الواجبات الوجه، وما يحيى الماء والآلات التي ينجزها، بما يحيى الماء والآلات
الإنسان لما يكتسب، بما يحيى الماء والآلات التي ينجزها، بما يحيى الماء والآلات
عما يكتسب كل مرحلة، بما يحيى الماء والآلات التي ينجزها، بما يحيى الماء والآلات
التي ينجزها بما يحيى الماء والآلات التي ينجزها، بما يحيى الماء والآلات